619/01

Den 30. april 2001 blev i sag nr. 53.037:

xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxx x

mod

Udflytternes Forsikring G/S
Erantisvej 53
Postbox 468
4700 Næstved

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der har haft motorkøretøjs- og familieforsikring i Udflytternes Forsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets behandling af et anmeldt tyveri af bilen og diverse indbo, der blev stjålet fra bilen.

Vedrørende erstatning for bilen.
Klageren anmeldte den 6/12 1999, at bilen var blevet stjålet i Italien den 14/11 1999. Klageren købte ny bil den 1/1 2000. Den 3/1 2000 fremsendte taksatoren en tyverierklæring til klageren, som selskabet modtog retur den 27/1 2000. Bilen kom til veje mellem den 18/2 og den 21/2 2000.

Selskabet afviste klagerens krav om kontant erstatning, da bilen var kommet til veje, og klageren indbragte derfor sagen for nævnet. Nævnets sekretariat henledte den 21/6 2000 selskabets opmærksomhed på ankenævnskendelse nr. 24.022, og herefter anerkendte selskabet, at klageren havde krav på kontant erstatning. Selskabet opgjorde bilens værdi til 65.300 kr., og dette beløb udbetalte selskabet til panthaveren den 21/11 2000. Den 20/11 2000 opkrævede selskabet selvrisiko hos klageren på 2.000 kr.

Klagerens advokat gør gældende, at klageren har krav på en større erstatning for bilen. Endvidere kræves der renter af erstatningen. I skrivelse af 27/12 2000 fra klagerens advokat til nævnet hedder det bl.a.: "Min klient mener, at det er urimeligt, at han af Forsikringsselskabet bliver afkrævet en selvrisiko på 2.000 kr. Selvrisikoen burde have blevet modregnet i forsikringssummen på 65.000 kr. Der er kommet et rykkergebyr for dette beløb fra Forsikringsselskabet. Vi mener, at når der er en sag kørende i Ankenævnet om hele erstatningsspørgsmålet, så kan Forsikringsselskabet ikke sende hverken en regning eller et rykkergebyr. Endelig fastholder vi, at der skete en anmeldelse om tyveri pr. 14.11.99 gennem SOS. Forsikringsselskabet var derfor klar over fra dette øjeblik, at bilen var stjålet. Min klient kunne vel ikke afbryde sin ferie for at tage til Danmark og udfylde en formel anmeldelse. Da min klient så vender hjem til Danmark efter sin ferie pr. 6.12.99, så anmelder han straks tyveriet (igen)."

I skrivelse af 7/2 2001 fra selskabet til nævnet hedder det: "Vi har udbetalt kr. 65.300,00 til panthaver den 21.11.2000. Taksatoren har siden Deres skrivelse af 21.6.2000 forsøgt at få en underskrift fra kunden på en erstatningsopgørelse, hvilket ikke lykkedes. Vi udbetalte derfor til panthaver uden kundens underskrift på erstatningsopgørelsen. Rentekravet er efter vor opfattelse urimeligt på grund af ovennævnte."

Vedrørende erstatning for diverse indbo stjålet fra bilen.
Af policen fremgår, at forsikringssummen for indbo er 312.000 kr., heraf særligt indbo incl. guld, sølv mv. max. 47.000 kr.

Klageren og selskabet er enige om, at tyveriet er et simpelt tyveri fra bil.

Selskabet har udbetalt forsikringens maksimumdækning for almindeligt indbo på 1% af forsikringssummen, svarende til 3.240 kr. Særligt indbo er dækket med 5% af forsikringssummen, svarende til 16.200 kr., og selskabet har udbetalt 2.707 kr. for cd-plader samt videofilm. Selskabet har bl.a. afvist at yde erstatning for en guldkæde og et ur, Rado Integral Jubilé.

Af kvittering af 1/9 1999 fremgår, at klageren købte uret for 17.000 kr.

I skrivelse af 7/6 2000 fra selskabet til nævnet hedder det: "Guld, ædelstene og smykker er ikke omfattet. Et Rado ur til kr. 19.000,00 er med ædelstene på urskive, hvorfor det jvf. betingelserne ikke er omfattet."

I skrivelse af 22/8 2000 fra klagerens advokat til nævnet hedder det: '"Vi er ikke enige om bemærkningerne med hensyn til et Rado-ur til 19.000 kr. Der er ikke tale om guld, ædelstene eller smykker. Der er tale om et dyrt varemærke-ur. De påståede ædelstene på urskiven er alene spildprodukter ved diamantslibning. Det er splinter af diamanter, der bruges på urskiven."

I skrivelse af 27/12 2000 fra klagerens advokat til nævnet hedder det: "Med hensyn til at Guld m.v. ikke er dækket fremgår dette også af policen. Imidlertid mener vi, at her er der tale om et kvalitetsur (ikke af guld), der ikke er omfattet af bestemmelsen. At urviserne har diamantfliser gør det ikke til 'guld, sølv, smykker eller ædelstene'."

I forsikringsbetingelserne for motorkøretøjsforsikringen hedder det: "**22. HVORDAN ERSTATTES SKADERNE 22.1 KONTANTERSTATNING** Såfremt selskabet afgør skaden ved kontant betaling, eller kommer køretøjet ved tyveri eller røveri ikke atter til veje inden 1 måned efter indgivelse af anmeldelse til selskabet og politiet, ansættes erstatningen til det beløb, et køretøj af tilsvarende alder og stand kunne anskaffes for mod kontant betaling."

I forsikringsbetingelserne for familieforsikringen hedder det: "☒ **IKKE DÆKKET … Forsikringen dækker følgende skader: … 'Simpelt tyveri'** Tyveri fra biler … **Forsikrede genstande** 1. Almindeligt privat indbo, personlige ejendele … Max. 1% af forsikringssummen … Særligt privat indbo. 2. … ure … Max. 5% af forsikringssummen og kun genstande, der har været anbragt i aflåste bagagerum, som er adskilt fra automobils kabine, og hvor indholdet ikke er synligt udefra. … 3. Guld, sølv, platin, perler, ædelstene og smykker. … ☒"

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler sikrede at sandsynliggøre størrelse og rigtigheden af erstatningskravet.

Ad erstatning for bilen.
Nævnet kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet har fastsat erstatningen for bilen mv. til 65.300 kr.

Klageren havde krav på kontanterstatning, da bilen ikke var kommet til veje inden 1 måned efter anmeldelsen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 22.1 og ankenævnskendelse nr. 24.022.

Selskabet modtog tyverierklæringen fra klageren den 27/1 2000. Nævnet har gennemgået sagen og finder i det foreliggende tilfælde, at kravet på kontanterstatning forfaldt den 10/2 2000, svarende til 14 dage efter, at selskabet havde modtaget tyverierklæringen, jf. forsikringsaftalelovens § 24, stk. 1. Da selskabet først har udbetalt erstatningen den 21/11 2000, har klageren herefter krav på renter for perioden 10/2 - 21/11 2000, jf. forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2. Nævnet bemærker, at forfaldstidspunktet efter nævnets opfattelse ikke rykkes frem til tidspunktet, hvor der foreligger en af klageren underskreven erstatningsopgørelse.

Nævnet kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet har udbetalt erstatningen til panthaveren og opkrævet selvrisiko hos klageren.

Ad erstatning for indbo.
Nævnet lægger til grund, at tvisten alene vedrører erstatningskravet for uret.

Uanset det af klagerens advokat anførte vedrørende uret, finder nævnets flertal at måtte lægge til grund, at uret er med ædelstene i forsikringsbetingelsernes forstand.

Der er tale om simpelt tyveri, og af forsikringsbetingelserne fremgår, at ure, jf. punkt 2, er dækket, men at ædelstene, jf. punkt 3, ikke er dækket ved simpelt tyveri.

Af forsikringsbetingelserne fremgår ikke, at genstande, hvori f.eks. ædelstene indgår som en bestanddel, behandles under punkt 3 vedrørende ”guld, sølv, platin, perler, ædelstene og smykker”, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande. Da nævnet - trods anvendelsen af diamanter i uret - ikke kan anse uret for at være "af diamanter", findes klageren herefter at have krav på erstatning for tab af uret. På det foreliggende grundlag fastsætter nævnets flertal denne erstatning skønsmæssigt til 10.000 kr., idet værdien af ædelstenene ikke kan kræves erstattet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Udflytternes Forsikring G/S, skal betale renter efter forsikringsaftalelovens § 24 af kontanterstatningen for bilen i perioden 10/2 - 21/11 2000 samt erstatte det stjålne Rado-ur med 10.000 kr. med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagen kan ikke i øvrigt tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen